

BAYATİ YÜRÜKSEMÂİ

(Selçuk Eraydın'a Mersiye)

Güfte: Emin Işık
Beste: Cinoğen Tanrıkorur

Yürüksemâî (♩=144)

Bül- bül ki â- şî yâ- nı fe nâ- yı ko- yup
 ko- yup gi- der Dil- den li- bâ- sı nak-
 şî si- vâ- yı so- yup so- yup gi-
 der Gül- zâ- ra dem bedem gamı hic- râ- nı yar
 yâr ge- lir yar ge- lir Ol yar ki
 bû- yi ver di ci- nâ- nı du- yup du-
 yup gi- der Tê- nen ten- nâ- dir ten- nen
 ni yar be- li öm- rüm câ- nım Tê-
 yar be- li öm- rüm câ- nım Mî- râc' da
 nâ- ru Hak- kı gö- ren göz- de nû-
 nûr o- lur Hiz- met yo- lunda mih- neti deh-

re do- yup do- yup gi- der
 in- san ke- mâ- li rûh i- le Ay- dın
 Ay- dın bir Er /o- lur Sel- çuk ci- han- da
 hûk mü kazâ- ya u- yup u- yup gi-
 der El- bet de- rû- ni dil- de mu- hab-
 bet be- kâ bekâ bu- lur Lâ- kin fi-
 râ- kî kal- bi Emî- ni /o- yup /o-
 yup gi- der Te- yar be- li öm- rüm câ-
 (ağırlaş...)
 (SON)

Bülbül ki, âşiyân-ı fenâyı koyup gider.
 Dilden libâs-ı nakş-ı sivâyı soyup gider.

Gülzâra dembedem gam-ı hicrân-ı yâr gelir.
 Ol yâr ki, bûy-i verd-i cinânı duyup gider.

Mîrâc 'da nûr-i Hakkı gören göz de nûr olur.
 Hizmet yolunda mihnet-i dehre doyup gider.

İnsan, kemâl-i rûh ile Aydın bir Er olur.
 Selçuk cihanda hüküm-ı kazâyâ uyup gider.

Elbet derûn-i dilde muhabbet bekâ bulur.
 Lâkin firâkı kalb-i Emîn' i oyup gider.